

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

© Revak Kitabevi, 2026

Tüm hakları Revak Kitabevi'ne âittir.

Sertifika No: 45588

Revak Kitabevi: 12

Âl-i Beyt Serisi: 2

Âl-i Muhammed Tarihinde Teşrih ve Muhakeme

[Peygamber'den Sonra Ne Oldu?]

Behlül Behcet Efendi

Yayına Hazırlayan: Kahraman Özkök

ISBN: 978-605-63329-1-3

1. Baskı: Aralık, 2012

2. Baskı: Ağustos, 2026

Kapak Tasarımı: Togay Kazım Ataç

Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Baskı & Cilt: Uzunist Dijital Matbaa A.Ş.

Akçaburgaz Mah. 1584 Sk. No: 21

Esenyurt, İstanbul

Tel: 0212 945 48 42

Matbaa Sertifika No: 68922

Kapaktaki Resim: *Şecere-i Tayyibe-i Ehlibeyt*
(Mübarek Ehlibeyt Ağacı)

Besmele: "Bismillâh irrahmân irrahîm"

Seri Levhası: "Rabbûnâ Allâh celle celâluhu
ve Muhammed nebiyyünâ sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem
ve Aliyyün Mevlânâ aleyhi ve âlihi's-selâm"

<http://www.revakkitabevi.com>

Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi

Tepsi Fırını Sokak. Şifa Apt. 12/3

Üsküdar, İstanbul Tel: 0216 342 47 97

E-mail: info@revakkitabevi.com

ÂL-İ MUHAMMED TARİHİNDE
TEŞRİH VE MUHAKEME
[Peygamber'den Sonra Ne Oldu?]

Behlül Behcet Efendi

Yayına Hazırlayan
Kahraman Özkök

Revak Kitabevi
İstanbul, 2026

İçindekiler

Takdim.....	i
Yazarın Önsözü.....	1
Giriş.....	3
A. Rasûlullah'ın Vasîsi Aliyyü'l-Murtaza.....	23
I. Hazret-i Ali'nin Üstünlüğü.....	23
1. Aklî Deliller.....	24
2. Naklî Deliller.....	25
a. Âyetler.....	29
1. Tathîr Âyeti.....	29
2. Meveddet Âyeti.....	30
b. Hadîsler.....	31
1. Sekaleyn (İki Emanet) Hadîsi.....	31
2. Gadîr-i Hum Hadîsi.....	33
3. Menzilet Hadîsi.....	34
4. Tayr (Kuş) Hadîsi.....	35
5. Muâhât (Kardeşlik) Hadîsi.....	36
6. İlim Hadîsi.....	37
7. Darbe Hadîsi.....	38
3. Me'mûn'un Âlimlerle Tartışması.....	39
4. Olabilecek İtirazlara Cevaplar.....	51
II. Hilâfet Meselesi.....	61
1. Hazret-i Ali'nin İmâmet ve Hilâfeti.....	66
2. Sahâbenin Tezkiyesi.....	78

III. Aksi Neticeler.....	81
1. İlk Halifenin Hilâfete Geçışı.....	81
2. İkinci Halifenin Hilâfete Geçışı.....	83
3. Üçüncü Halifenin Hilâfete Geçışı.....	84
4. Hilâfet Sırası.....	85
5. Cemel Musibeti.....	86
6. Sıffın Musibeti.....	89
7. Nehrevan Savaşı.....	92
IV. Şehâdet ve Felaket.....	92
B. Rasûlullah'ın Ciğerpâresi: Fâtîme Zehrâ (a.s.).....	95
I. Fedek ne oldu?.....	96
C. İkinci İmâm: Hasen-i Müctebâ (a.s.).....	103
D. Üçüncü İmâm: Hüseyin (a.s.).....	107
E. Dördüncü İmâm: Zeyne'l-Âbidîn (a.s.).....	115
F. Beşinci İmâm: Muhammed Bâkır (a.s.).....	117
G. Altıncı İmâm: Câfer Sâdık (a.s.).....	119
H. Yedinci İmâm: Mûsâ Kâzım (a.s.).....	123
I. Sekizinci İmâm: Ali Rıza (a.s.).....	125
J. Dokuzuncu İmâm: Muhammed Takî (a.s.).....	127
K. Onuncu İmâm: Ali Nakî (a.s.).....	129
L. On birinci İmâm: Hasenü'l-Askerî (a.s.).....	130
M. On ikinci İmâm: Muhammed Mehdi (a.s.).....	131
Teşekkür.....	137

TAKDİM

Tahmidât ve temcidât, âlemlerin Rabbi'ne; salavât ve tahiyyât, merkez-i devrân-ı mevcûdiyet olan Cenâb-ı Muhammed'e; tâzimât ve tayyibât, sahibü üssi'l-hakîkatî'l-hakâyık olan Cenâb-ı Ali'ye; teslimât ve tevkirât, Kevser sıfatının sâhibi Cenâb-ı Fâtîme'ye, Mahbûb-i Kibriyâ'nın oğlu Cenâb-ı Hasen'e, şehadet şâhı ve Kerbelâ meydânının padişahı Cenâb-ı Hüseyin'e ve Hazret-i Mehdî'ye kadar gelen Mâsum İmâmlara; ubûdiyet, vâris-i sırr-ı Âl-i Abâ olan pîrân ve evliyaullaha arz ve takdim olunur.

Ehlibeyt'e kul olmak için doğurmuş bizi ânemiz¹

Kadı Behlül Behcet Efendi (1288-1350 / 1871-1931), Azerbaycan'ın Karabağ bölgesinde yer alan Zengezor nâhiyesinde doğmuştur. Sahâbeden Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî hazretlerinin soyundan gelmektedir. Babası, Kadı Muhammed Saâdet; dedesi, Kadı Muhammed Muhlis; büyük dedesi ise, Kadı Sinan'ın oğlu ve *Gunyetü'l-Fakîh* kitabının yazarı Kadı Muhammed'dir. Şeyh Necîbullah'tan ve babasından kırk tahsil eden Behcet Efendi, aklî ilimlerdeki tahsilini Şeyh Muhammed Kadızâde'nin yanında tamamladıktan sonra, Zengezor'da kadılık yapmış, dersler vermiş, çok sayıda öğrenci yetiştirmiştir. Önceleri Hanefî mezhebine mensup olan Behcet Efendi, daha sonra Şâfiî mezhebine geçmiştir.

¹ Mehmed Ali Hilmi Dedebara.

Behlül Behcet Efendi, Nakşibendiyye tarîkatinin Hâlidîyye koluna mensup olup mürşidi, Şeyh Sirâceddin Efendi hazretleridir. Sirâceddin Efendi ise Amasya'da türbesi bulunan Şeyh Mir Hamza Nigârî hazretlerinin oğlu ve aynı zamanda halifesidir. Behcet Efendi'nin tarikat silsilesi, Mevlânâ Hâlid hazretlerinden itibaren şu şekildedir: Pîr-i Sâni Mevlânâ Hâlid Bağdâdî en-Nakşibendî, Şeyh İsmail Şîrvânî en-Nakşibendî, Şeyh Mir Hamza Nigârî en-Nakşibendî, Şeyh Sirâceddin en-Nakşibendî, Şeyh Kadı Behlül Behcet Zengezorî en-Nakşibendî.

Türkiye, Mısır, Irak, İran ve Özbekistan gibi muhtelif memleketlere seyahat eden, buradaki ilim ve irfan ehli ile görüşmeler yapan Behcet Efendi, bir kez de hac vazifesini yerine getirmek üzere Hicaz'a gitmiştir. İstanbul'da iken, Sultan II. Abdülhamid'in de şeyhi olan Rifâiyye meşâyihinden Seyyid Ebu'l-Huda es-Sayyâdî hazretlerinden, *Sihah-ı Sitte* ve diğer hadîs kitaplarını rivâyet icâzeti almıştır. Böyle bir icâzeti daha önce, babası Kadı Muhammed Saâdet'ten de aldığı bilinmektedir. İran seyahati sırasında da, Şia'nın taklid mercilerinden Âyetullah Şehâbüddin Hüseyinî Necefî el-Marâşî ile Hemedan ve Tebriz'de mülâkatlarda bulunmuş, bu zâtın Şia'nın hadîs kitaplarını nakletmek üzere bir icâzet almıştır. Behcet Efendi de kendisine Ehl-i Sünnet'in hadîs kitaplarını nakletmek üzere bir icâzet vermiştir.

Tarih-i Âl-i Muhammed'de Teşrih ve Muhakeme adlı eseri, Behcet Efendi'nin en meşhur kitabıdır. Diğer eserleri ise şunlardır: *Hazret-i Zehra selânullahi aleyhânın hânesinde geçen yürek yakan hâdiselerin anlatıldığı risâle*; *Şerh-i Akâid-i Ömer Neseî*; *Kitâb-ı mîet yevm yâ sed rûz der gozarîş-i ceng-i Stiffin*; *Kitâb-ı Hicr bin Adiy*; *Hâşiye ber tefsîr-i Beydâvî*; *el-Vedûd en-nekûd der münâzarât*; *İrşâd-ı Hamzavî*; *Risâle der tarikat-i Nakşibendî*; *Risâle-i i'râb-ı kelime-i tevhîd*; *Kitâb der şerh-i meslek-i demokrasi ve mesâlik-i diğer*; *Ayağa meshetmenin gerekliliği hakkında risâle*;

*Âsâr-ı Azerbaycan darâ-yı bahşâ-yı edebî, tarihî ve coğrafyayî.*² Maalesef yazarın, elinizdeki kitap dışındaki adı geçen diğer eserlerine ulaşılammıştır.

İslâm tarihinde Muâviye ile başlayan saltanat rejimlerinin baskıları neticesi, tarih yazımları genel olarak siyasetin gölgesinde kalmıştır. Bugün, geçmiş dönemlerdeki irfanî derinliğimizi ve estetik kazanımlarımızı kaybetmiş olsak da, içinde bulunduğumuz ortam, böylesine ezber bozan kitapların daha rahat neşredilmesine imkân sağlamaktadır. Behcet Efendi'nin, Ehl-i Sünnet âlimlerinden olduğunu ifade etmesi, tahsilini bu minvalde tamamlamış olması ve özellikle Nakşibendiyye'nin Ehl-i Sünnet îtikadına bağlılığı ile meşhur Hâlidîyye koluna mensup olması, eseri orijinal bir hâle getirmektedir. Zira Ehlibeyt tarihi hakkında Şîî âlimlerce yazılmış pek çok eser olmasına rağmen, ne yazık ki Sünnî âlimler bu meseleye yeterince önem vermemişlerdir. Eserin orijinalliğini sağlayan diğer mühim bir husus da, kitapta öne sürülen iddiaların Sünnî kaynaklara dayanılarak ispat edilmesidir.

Behcet Efendi'nin hacim olarak küçük olan bu kitabı, sadece tarihî olayları anlatmakla kalmayıp, olaylar hakkında izah ve muhakeme de yapan nadir eserlerden biridir. Eser ilk defa 1922/23 (1341) senesinde Tebriz'de bulunan Ümid Matbaası'nda, Mehdî Edîb'in Farsça tercümesiyle birlikte basılmıştır. 2003 senesinde İstanbul'da Şîî kardeşlerimiz tarafından yapılan sadeleştirmede, müellifin tasavvuf ehli olması dolayısıyla kullandığı bazı ibarelerin yok sayıldığı görülmüş, müellifin ifadelerine sadık kalınarak tarafımızdan yeni bir sadeleştirme yapılmıştır. Osmanlı Türkçesi ile kaleme alınan eserin dili, herkes tarafından anlaşılabilmesi için günümüz Türkçesine dönüştürülmüştür. Böylelikle tarih, ilim ve vic-

² Dâvud el-Hânî, "Behcet Efendi," *Dânişnâme-i Cihân-ı İslâm* (Tahran: Bünyâd-ı Dâiretü'l-Maârif-i İslâmî, 1999), c. 4; bkz. <http://www.encyclopaediaislamica.com/madkhal2.php?sid=2224> (30.10.2012).

dan huzurunda, bildiklerimizin bir kere daha gözden geçirilmesi gerektiği hatırlatılmak istenmiştir.

Müellifin taassuptan uzak bir şekilde ilmî dirayet ve samimiyetle kaleme aldığı eser, önsöz, giriş ve on üç bölümden oluşmaktadır. Önsözde, Müslümanlar arasındaki birliğin tek yolunun Ehlibeyt meselesinde birleşmekten geçtiği vurgulanırken; girişte, Ehlibeyt'in meveddet ve muhabbeti ümmete farz olduğu gibi, o mübarek silsilenin hâl, yaşantı ve tarihiyle alâkadar olmanın da, o farzın mühim bir parçası olduğu hatırlatılarak, bu kadar önemli bir konudan niçin gereğince bahsedilmediği sorgulanmaktadır. Diğer bölümlerde ise, sırasıyla Hazret-i Ali, Hazret-i Fâtîme, Hazret-i Hasan, Hazret-i Hüseyin ve Hazret-i Mehdî'ye kadar devam eden diğer Ehlibeyt İmâmları'nın hayatlarından, maceralarından, özellikle kendi dönemlerinde mâruz kaldıkları haksızlıklardan, cefâlardan, eziyetlerden, ümmetten gördükleri zulümlerden ve o nübüvvet evinin hak ve hukukunun nasıl hiçe sayıldığından bahsedilerek, meseleler titiz bir şekilde tahlil edilmektedir.

Cenâb-ı Muhammed, mü'minlere nefislerinden, evlâtlarından ve mallarından daha aziz olması gerektiğine göre; O'nun Ehlibeyti'ne, hânedânına âit meseleler de bir mü'minin hayatındaki en mühim ve öncelikli mesele olmalıdır. Dolayısıyla Cenâb-ı Muhammed'in emaneti olan İslâm ve Ehlibeyt, birbirinden ayrı mülâhaza edilemez. Şîî, Sünnî, Alevî ve diğer bütün İslâm yorumları, Ehlibeyt'in manevî ve maddî fazilet ve temizliğini kabul ederler. Üzerinde ihtilaf edilen şahıslar yerine, Ehlibeyt kapısında birleşmek, vahyin, vicdanın ve aklın bizi götüreceği nokta olsa gerektir.

Âl-i Muhammed Tarihinde Teşrih ve Muhakeme eserinin müellifi, Zengezorlu Behcet Behlül Efendi'nin ruhâniyeti önünde hürmetle eğiliyor; karınca adımı kadar küçük yayın hizmetimizin de Ehlibeyt ve Âl-i Beyt'in *azîmü'l-âzamü'l-muazzam* kapısında kabul ve makbul olmasını niyâz ediyoruz.

Bu hizmete muvaffak oluşumuzun da onların lûtf ve keremi olduğunun idraki içinde, hamd ve şükür ediyor; kusurlarımızın affı için Evlâd-ı Hayder'in himmet ve safa nazarlarına sığınıyoruz.

Tevellâsın teberrâsın bilen uşşâka aşk olsun
Tarîkatde budur erkân, buna illâ ve lâ olmaz³

Kıtmîr-i Bendegân-ı Âl-i Abâ
Kahraman Özkök

15 Zi'l-hicce 1433
30 Ekim 2012
Üsküdar

³ Fasîh-i Mevlevî.

Yazarın Önsözü

İslâm birliği, İslâm'ın zuhurundan beri Müslümanları cezbeden bir tâbirdir. Müslümanlar arasında birlikten ve beraberlikten bahsetmeyen, dört yüz milyonluk bir dünyanın fikrî birliğine ve beraberliğine âşık olmayan kimse yoktur. Burada birlikten kastımız siyasî olmayıp, Müslümanların fikirde ve aynı gayede birleşmeleridir. İslâm dünyasının fikir ve tatbikat bakımından birleşmesine tüm Müslümanlar taraftardır dedik. Öyleyse biz de bu gayenin taraftarıyız. Ancak bu gayenin esasını kurmak amacıyla, İslâm âlemini batı dünyasıyla mukayeseden yola çıkarak fikir yürütenler büyük bir yanılğı içerisindeyler.

Herkesçe bilindiği üzere, batı dünyasında hâkim olan olgu siyaset iken, Müslümanların üzerinde hâkim olan şey din ve mezheptir. Mesela bir Fransız Katoliği, siyasî düşüncesine uyumu sebebiyle Protestan bir İngilizî dâima sever; fakat aynı mezhepten olan bir Avusturyalı'yı sevmez. Çünkü mezhep açısından aralarında birlik varsa da, siyasî açıdan ihtilaf içindedirler. Aynı şekilde Berlinli bir Alman, kendisiyle aynı mezhepten olan Londraî Protestan bir İngilizî düşman adettiği halde, siyasî görüşü itibariyle Katolik bir Viyanalı'ya dost gözüyle bakar. Çünkü Avrupa'da düşünceye hâkim olan şey siyasettir. Mezhebin hiçbir etkisi yoktur. Fakat İslâm âlemi böyle değildir. İslâm düşüncesine, ne siyaset ne de ırk hâkim olmuştur. Müslümanlar üzerinde hüküm süren olgu, din ve mezheptir.

Mesela, Kafkas sınırında yaşayan Müslüman bir Kürt, aralarında mezhep açısından ihtilaf olan Kürdistanlı bir Kürt ile uyuşamaz; fakat kendisiyle aynı mezhepten olan bir Tebrizli'yî sever. Yine İsfahanlı bir Fars, aralarında mezhebî birlik olmadığı için kendisiyle aynı ırktan olan Kabilli bir

Farisîyi tanımaz; fakat aynı mezhepten olan Azerbaycanlı bir Türk'ü sever. Yani İslâm âleminde hüküm süren unsur, din ve mezheptir. Irkın ve siyasetin rolü yoktur. Dolayısıyla İslâm âleminin birliğini ve birleşmesini arzu edenler, elbette din ve mezhep açısından işe başlamalıdır.

İslâm âleminin ihtilaf noktasını nerede aramalı, nerede bulmalıyız? İslâm dininin esasları içinde ihtilaf sebebi olacak bir şey yoktur. Ancak tarihî süreçte ortaya çıkan önemli bir ihtilaf, İslâm âlemini parçalayıp birliğinin temelini kemirmiştir. Bizce bu ihtilaf, Âl-i Muhammed tarihinde ve Rasûlullah'ın evlâtlarının hukukunun gözetilmesi meselesindedir. Ümmetin esas ihtilafı bu dâirede olduğu gibi, birliği de bu dâirede olmalıdır. Çünkü her uzuv sakatlandığı yerden bağlanmalı, her ip çözüldüğü yerden düğümlenmelidir.

Teşrih ve Muhakeme adlı kitabımızı bu nedenle kaleme aldık ve ihtilaf noktalarını açıklayıp muhakeme ederek, hak ve hakikatin nerede olduğunu ispatlayıp, ortaya koyduk. Bizce bu kitap, İslâm ümmetinin fikrî birliği için yegâne medârdır. Hakikati ne kadar ispat ve izhar edebildiğimizi muhterem okuyucularımızın insaf ve îmanlarına havale ediyoruz.

Zengezorlu Kadı Behlül Behcet

Âl-i Muhammed Tarihinde Teşrih ve Muhakeme

Giriş

İsimlerin en güzeli olan Allah ismi ile

Allah'ın tevfiğ ve hidâyeti, Rasûl-i Ekrem *sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem* efendimizin inâyet ve rûhâniyeti sayesinde yazmaya başladığım ve *Tarih-i Âl-i Muhammed'de Teşrih ve Muhakeme* ismini verdiğim bu eser, âcizâne fikrime göre oldukça önemlidir.

Herkesçe bilinmektedir ki pak Ehlibeyt'in meveddet ve muhabbeti ümmete farz olduğu gibi, o mübarek silsilenin hâl, yaşantı ve tarihiyle alâkadar olmak da o farzın mühim bir parçasıdır. Ne yazık ki ümmet içinde bu durum aksi bir gelişme göstermiştir. İslâm âlimleri birçok konuda oldukça önemli ve müteber eserler yazdıkları halde, muhabbet ve meveddeti İslâm'ın en mühim şartlarından olan, Rasûlullah'ın Ehlibeyti ve evlâdının hayatları hakkında bir eser bulunmamaktadır. Sâ mânîlilar, Selçuklular, Büveyhoğulları, Osmanogulları gibi hânedânların tarihi hakkında sayısız eserler olduğu halde, Âl-i Muhammed tarihinden bahseden bir esere rastlanmaması acınacak bir hâl değil midir?

İslâm âlimleri, tarih ve biyografiye verdikleri önemi, başka hiçbir ilme vermemişlerdir. İbn Haldun, İbn Esîr, İbn Hallikân, Mes'ûdî ve birçok ulemânın tarih ve biyografiye dâir yazdıkları kitaplar, bu sahadaki eserlerin en kıymetli-

leridir. Âlimlerin tarih ve biyografiye verdikleri önemin en açık delili, İbn Asâkir'in elli ciltten oluşan *Tarih-i Dimeşk* ve Hatib Bağdâdî'nin seksen ciltten oluşan *Tarih-i Bağdâd* adlı eserleridir. Biyografiye dâir, *Usdû'l-Gâbe* gibi daha pek çok kıymetli eseri burada sıralamak kitabın maksadını aşacaktır. Teessüf olunacak nokta şudur ki, Âl-i Muhammed tarihi, Âl-i Abâ'nın hayatı veya Ehlibeyt biyografisi bu derece dikkate alınmamıştır. Mütenebbî'ye verilen önem, İmâm Rıza'ya verilmediği gibi, Ebû Yûsuf'a gösterilen dikkat de İmâm Mûsâ Kâzım'a gösterilmemiştir.

Taassubu bir kenara bırakalım. Bu iddialarımızın aksini iddia eden varsa, "İşte tarih, işte eserler!" deriz. Maalesef, Taberî gibi meşhur bir tarihçi, o güzel ve mühim olan *Tarih* kitabında birçok hakikate önem vermezken, birçok hurafeye yer vermiştir. Nemrûd'u akbabalara bindirerek göğe çıkarmış, Avc bin Anek'in başını bulutlara değdirerek güya dazlak kılmıştır. Ancak îmanın aslı olan Ehlibeyt'in sabit haklarından, Âl-i Muhammed tarihinden aynı titizlikle bahsetmemiştir. Neden acaba? Taberî hazretleri gibi biri, bahsettiği meseleler hakkında eleştirilebileceğini bir kez olsun aklına getirmede mi? Biri çıkar da, "*Bunlar hurafedir. Bir tarih erbâbı, yazdığı her maddeyi, cüz'î de olsa iyi araştırmalıdır. Öncekiler, sonrakilerin zihnini ve fikrini hakikatlere alıştırmalı, hurafelerle karanlıklara, uçurumlara sevk etmemelidir.*" der diye düşünmedi mi? Ne yazık ki eserinde birçok hakikat perde arkasında kaldığı halde, İslâm dininde hiçbir temeli ve esası olmayan İsrâiliyattan önemle bahsedilmiştir.

Ehlibeyt ve Âl-i Beyt'in İslâm dininde büyük bir haysiyeti olduğunu ispata gerek yoktur. Daha önce de söylediğimiz gibi, bu tertemiz sülalenin muhabbet ve meveddeti Müslümanlara farzdır. Öyleyse bu kadar önemli bir konudan niçin gereğince bahsedilmemiştir? Bu mesele daha derin bir şekilde izah ve tahlil edilmelidir.